

Zarządzenie Nr 124/2011
Burmistrza Gminy Kozenice
z dnia 30 grudnia 2011r.

w sprawie stosowania instrukcji bezpieczeństwa pożarowego dla budynku Urzędu Miejskiego w Kozenicach.

Na podstawie art. 33 ust 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz.1591 z późn. zm.), art. 207 §1i § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1964 r. Kodeksu pracy(t.j. Dz.U. z 1998r. Nr 21, poz.94 z późn. zm), art.61 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j.Dz.U. z 2006r. Nr 156, poz.1118, z póź. zm.)

zarządza się co następuje:

§ 1

1. Zatwierdza się i przyjmuje do stosowania Instrukcję bezpieczeństwa pożarowego dla budynku Urzędu Miejskiego w Kozenicach, zwanym w dalszej części „PAŁAC ” zgodnie z załącznikiem do niniejszego zarządzenia.
2. Pracownicy zapoznani się z instrukcją potwierdzają własnoręcznym podpisem na stosownej liście.

§ 2

Wykonanie zarządzenia powierza się Dyrektorowi Wydziału Organizacyjno – Gospodarczego.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Burmistrz Gminy Kozenice

dr inż. Tomasz Śmietanka

BUDYNEK URZĘDU MIEJSKIEGO W KOZIENICACH - „PAŁAC”

Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego

WAŻNE – instrukcja musi być dostępna dla ekip ratowniczych

Wykonał: inspektor ds. ochrony przeciwpożarowej mgr inż. Zygmunt Kaczmarczyk
2011-11-30

ROZDZIAŁ I

PODSTAWY PRAWNE OPRACOWANIA INSTRUKCJI

1. Zgodnie z postanowieniami § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 07 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719 z dnia 07 czerwca 2010 r.) — “Właściciele, zarządcy lub użytkownicy obiektów bądź ich części stanowiących odrębne strefy pożarowe, przeznaczonych do wykonywania funkcji użyteczności publicznej, zamieszkania zbiorowego, produkcyjnych, magazynowych oraz inwentarskich zapewniają i wdrażają instrukcję bezpieczeństwa pożarowego.”

Instrukcje te powinny określać:

- 1) warunki ochrony przeciwpożarowej, wynikające z przeznaczenia, sposobu użytkowania, prowadzonego procesu technologicznego, magazynowania (składowania) i warunków technicznych obiektu, w tym zagrożenia wybuchem;
- 2) określenie wyposażenia w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice oraz sposoby poddawania ich przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym;
- 3) sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia;
- 4) sposoby zabezpieczenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, jeżeli takie prace są przewidywane;
- 5) warunki i organizację ewakuacji ludzi oraz praktyczne sposoby ich sprawdzania;
- 6) sposoby zapoznania użytkowników obiektu, w tym zatrudnionych pracowników, z przepisami przeciwpożarowymi oraz treścią przedmiotowej instrukcji;
- 7) zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla osób będących ich stałymi użytkownikami;
- 8) plany obiektów, obejmujące także ich usytuowanie, oraz terenu przyległego, z uwzględnieniem graficznych danych dotyczących w szczególności:
 - a) powierzchni, wysokości i liczby kondygnacji budynku,
 - b) odległości od obiektów sąsiadujących,
 - c) parametrów pożarowych występujących substancji palnych,

- d) występującej gęstości obciążenia ogniowego w strefie pożarowej lub w strefach pożarowych,
- e) kategorii zagrożenia ludzi, przewidywanej liczby osób na każdej kondygnacji i w poszczególnych pomieszczeniach,
- f) lokalizacji pomieszczeń i przestrzeni zewnętrznych zaklasyfikowanych, jako strefy zagrożenia wybuchem,
- g) podziału obiektu na strefy pożarowe,
- h) warunków ewakuacji, ze wskazaniem kierunków i wyjść ewakuacyjnych,
- i) miejsc usytuowania urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic, kurków głównych instalacji gazowej, materiałów niebezpiecznych pożarowo oraz miejsc usytuowania elementów sterujących urządzeniami przeciwpożarowymi,
- j) wskazania dojeżdżać do dźwigów dla ekip ratowniczych,
- k) hydrantów zewnętrznych oraz innych źródeł wody do celów przeciwpożarowych,
- l) dróg pożarowych i innych dróg dojazdowych, z zaznaczeniem wjazdów na teren ogrodzony;
- 9) wskazanie osób lub podmiotów opracowujących instrukcję.

2. Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego powinna być poddawana okresowej aktualizacji, co najmniej raz na dwa lata, a także po takich zmianach sposobu użytkowania obiektu, które wpływają na zmianę warunków ochrony przeciwpożarowej.

ROZDZIAŁ II

OBJAŚNIENIA UŻYTYCH POJĘĆ I SKRÓTÓW

- 1) Prawo budowlane - ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. Nr 89, poz. 89),
- 2) rozporządzenie MSW i A (Dz. U. Nr 109, poz. 719 z dnia 07 czerwca 2010 r.) - rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 07 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów,
- 3) rozporządzenie MSW i A (Dz. U. z 2009 r. Nr 124, poz. 1030) – rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych,
- 4) rozporządzenie MI z 12 kwietnia 2002 r. - rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690),
- 5) PN-B-02865 - Polska Norma PN-B-02865 ochrona przeciwpożarowa budynków. Przeciwpożarowe zaopatrzenie wodne. Instalacja wodociągowa przeciwpożarowa,
- 6) PN-IEC-61024-1-1 – Polska Norma PN-IEC-61024-1-1 ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Zasady ogólne. Wybór poziomów ochrony dla urządzeń piorunochronnych,
- 7) strefa pożarowa – przestrzeń wydzielona w taki sposób, aby w określonym czasie pożar nie przeniósł się na zewnątrz lub do wewnątrz wydzielonej przestrzeni,
- 8) gęstość obciążenia ogniowego – energia cieplna, wyrażona w megadżulach, która może powstać przy spalaniu materiałów palnych znajdujących się w pomieszczeniu, strefie pożarowej lub składowisku materiałów stałych przypadająca na jednostkę powierzchni tego obiektu, wyrażona w metrach kwadratowych,
- 9) odporność ogniowa – zdolność konstrukcji lub elementu budowli, poddanego działaniu znormalizowanych warunków fizycznych, do spełnienia w określonym czasie wymagań dotyczących nośności ogniowej i/lub izolacyjności ogniowej lub szczelności ogniowej oraz innych wymaganych właściwości,

10) miara odporności ogniowej t_F (min.) od początku badania do chwili osiągnięcia przez element próbny jednego ze stanów granicznych:

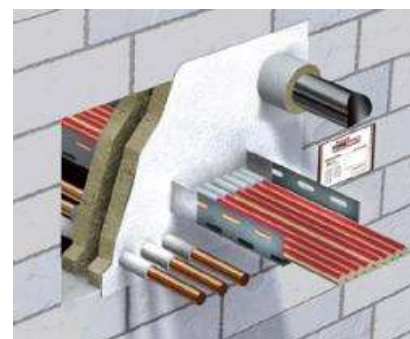
- nośności ogniowej R,
- izolacyjności ogniowej I,
- szczelności ogniowej E,

11) stan graniczny nośności ogniowej elementu – stan, w którym przestaje on spełniać swoją funkcję nośną wskutek:

- mechanicznego zniszczenia lub utraty stateczności,
- przekroczenia granicznych wartości przemieszczeń lub odkształceń,

12) stan graniczny szczelności ogniowej elementu – stan, w którym przestaje on spełniać funkcję oddzielającą wskutek:

- odpadnięcia od konstrukcji,
- powstania pęknięć i szczelin, przez które przenikają płomienie lub gorące gazy,

13) stan graniczny izolacyjności ogniowej elementu – stan, w którym przestaje on spełniać funkcję oddzielającą wskutek przekroczenia granicznej wartości temperatury powierzchni nienagrzewanej,

14) klasa odporności ogniowej - symbol literowo – cyfrowy charakteryzujący odporność ogniową,

15) bezpieczeństwo pożarowe – stan eliminujący zagrożenie dla życia ludzi, uzyskiwany przez funkcjonowanie systemu przepisów przeciwpożarowych oraz stosowanie technicznych środków zabezpieczenia przeciwpożarowego; stan spokoju, pewności, poczucia bezpieczeństwa,

16) ciepło spalania – ilość ciepła, która wydziela się podczas całkowitego spalania jednostki masy danej substancji; najczęściej wartość ciepła spalania podaje się w przypadku ciekłych i stałych materiałów palnych w megadżulach w przeliczeniu na 1 kg, natomiast dla gazów w megadżulach w przeliczeniu na 1 m³,

17) temperatura zapalenia – najniższa temperatura, przy której materiał palny (gaz, ciało stałe) ogrzany ciepłem dostarczonym z zewnątrz ulega zapaleniu,

18) temperatura zapłonu – najniższa temperatura, przy której ciecz palna ogrzana w określonych warunkach wydziela taką ilość palnych gazów, które nad powierzchnią wytworzą z powietrzem

mieszaninę palną zdolną po raz pierwszy zapalić się na moment od płomienia lub promieniowania cieplnego określonej wielkości,

19) granica wybuchowości (granica zapalności) minimalna (dolna granica) lub maksymalna (górną granicą) zawartości składnika palnego w mieszaninie, przy której zapłon jest już (jeszcze) możliwy; granice wybuchowości (zapalności) mieszanin palnych i gazów z powietrzem oznacza się w % objętościowych, rzadziej w g/m³,

20) elementy budynku nierozprzestrzeniające ognia – oznacza to, że elementy budynku znajdujące się w obszarze działania źródła ognia nie ulegają spaleniowi po czasie ustalonym dla stanu granicznego nośności ogniowej, szczelności ogniowej, izolacyjności ogniowej; elementami nierozprzestrzeniającymi ognia są wszystkie elementy wykonane z materiałów niepalnych,

21) elementy budynku słabo rozprzestrzeniające ogień oznacza to, że elementy budynku znajdujące się poza obszarem działania źródła ognia mogą ulegać spaleniowi po czasie określonym przez kryteria badania,

22) długość drogi ewakuacyjnej nazywanej też dojściem ewakuacyjnym jest to odległość mierzona od wyjścia z pomieszczenia na tę drogę (korytarz) do innej strefy pożarowej lub na zewnątrz budynku; za równorzędne wyjściu do innej strefy pożarowej uważa się wyjście do obudowanej klatki schodowej, zamykanej drzwiami o klasie odporności ogniowej, co najmniej EI 30, wyposażonej w urządzenia zapobiegające zadymieniu lub służące do usuwania dymu.

ROZDZIAŁ III

WARUNKI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ WYNIKAJĄCE Z PRZEZNACZENIA OBIEKTU I JEGO WARUNKÓW TECHNICZNYCH

1. Wymagania ogólne.

1.1. Wymagania dotyczące ochrony przeciwpożarowej budynku i jego części – zgodnie z § 208 ust. 1 i 2 rozporządzenia MI z 12.04.2002 r. - wynikają m.in. z przeznaczenia i sposobu użytkowania budynku, wysokości lub liczby kondygnacji i są ustalane zgodnie z rozporządzeniem, przepisami dotyczącymi ochrony przeciwpożarowej oraz Polskimi Normami.

1.2. Budynek urzędu jest obiektem, trzykondygnacyjnym, podpiwniczonym o konstrukcji murowanej, ściany nośne wykonane z cegły pełnej, ściany działowe z cegły dziurawki, strop typu Ackermana. Dach wielospadowy na drewnianej więźbie, pełne deskowanie z pokryciem dachówką bitumiczną. Więźba prawdopodobnie impregnowana środkiem ogniochronnym typu „Ogniochron” do granicy trudno zapalności.

W budynku, na każdej kondygnacji nadziemnej występują pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi. W piwnicy znajdują się archiwa, magazyny i kotłownia gazowa.

1.3. Wysokość budynku wynosi 14,25 m, co oznacza, że należy do grupy obiektów średniowysokich (SW).

1.4. Powierzchnia całkowita obiektu wynosi 2264,00 m².

1.5. Zgodnie z przeznaczeniem, obiekt kwalifikuje się do ZLIII kategorii zagrożenia ludzi.

1.6. W budynku występuje sala konferencyjna na trzeciej kondygnacji o powierzchni 148,5 m² przewidziana na ponad 50 osób, będących jej stałymi użytkownikami /sesje Rady Gminy/.

2. Odporność pożarowa, ogniowa, rozprzestrzenianie się ognia.

2.1. Wymagana klasa odporności pożarowej dla budynku ZL III wynosi „C” (§ 212 rozporządzenia MI z 12.04.2002r). Budynek jest budynkiem średniowysokim (SW) (§ 8 pkt. 1 rozporządzenia MI z 12.04.2002r.).

Poszczególne elementy budynku powinny w zakresie klasy odporności ogniowej spełniać, co najmniej następujące wymagania: (§ 216 ust. 1 rozporządzenia MI z 12.04.2002 r.).

Klasa odporności pożarowej budynku	Klasa odporności ogniowej elementów budynku					
	Główna konstrukcja nośna	Konstrukcja dachu	Strop	ściana zewnątrzna	ściana wewnętrzna	Przekrycie dachu
“B”	R120	R30	REI60	EI60	EI30	E30

Wszystkie elementy budynku powinny spełniać wymagania -NRO

Ściany zewnętrzne konstrukcyjne wykonane z pełnej cegły.

Ściany wewnętrzne wykonane z cegły dziurawki.

Stropy nad kondygnacjami – typu Ackerman.

Więźba dachowa drewniana (nie wiadomo czy została zabezpieczona środkiem ogniochronnym typu „Ogniochron”).

Przekrycie stanowi dachówka bitumiczna na pełnym deskowaniu.

Oznaczenia w tabeli:

R - nośność ogniowa (w minutach), określona zgodnie z Polską Normą dotyczącą zasad ustalania klas odporności ogniowej elementów budynku,

E - szczelność ogniowa (w minutach), określona jw.,

I - izolacyjność ogniowa (w minutach), określona jw.,

(-) - nie stawia się wymagań.

2.2. Dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej dla budynku średniowysokiego (SW) i ZL III wynosi 5000 m², powierzchnia całkowita budynku będąca jedną strefą pożarową wynosi 2264,00 m², (§ 227 ust. 1 rozporządzenia MI z 12.04.2002 r.), **warunek jest zachowany**.

3. Drogi ewakuacyjne.

3.1. Drogi ewakuacyjne - na podstawie działu VI rozdziału 4 rozporządzenia MI z 12.04.2002 r. - powinny spełniać następujące wymogi:

1. z pomieszczenia, w którym mogą przebywać ludzie należy zapewnić bezpieczne wyjście, prowadzące na otwartą przestrzeń bądź na poziome (korytarze) lub pionowe (klatki schodowe) drogi ewakuacyjne (§ 236 ust. 1),

2. drzwi ewakuacyjne z budynku powinny otwierać się na zewnątrz (§ 236 ust. 4). Występują 2 szt. drzwi prowadzących na zewnątrz, z czego jako ewakuacyjne traktujemy jedynie drzwi główne prowadzące przed front budynku. Otwierają się na zewnątrz i poprzedzone są drzwiami rozsuwanymi automatycznie z możliwością ręcznego otwarcia, **warunek jest spełniony.**

3. długość przejścia w pomieszczeniu, mierzona od najdalszego miejsca, w którym może przebywać człowiek, do wyjścia na drogę ewakuacyjną albo na zewnątrz budynku nie może przekraczać 40 m (§ 237 ust. 1 pkt. 1) z największego pomieszczenia w budynku tj. Sali konferencyjnej na trzeciej kondygnacji wynosi 11 m, **warunek jest spełniony.**

4. drzwi stanowiące wyjście ewakuacyjne powinny otwierać się na zewnątrz z pomieszczeń, w których może przebywać jednocześnie więcej niż 50 osób (§ 239 ust. 2 pkt. 3), dotyczy to Sali konferencyjnej skąd prowadzi na korytarz 5 szt. drzwi otwierających się na zewnątrz, **warunek jest spełniony.**

6. stosowanie drzwi obrotowych i podnoszonych na drogach ewakuacyjnych jest zabronione (§ 240 ust. 3), **warunek nie dotyczy tego obiektu.**

7. szerokość poziomych dróg ewakuacyjnych nie może być mniejsza niż 1,4 m (§ 242 ust. 1); jeżeli jednak droga ta jest przeznaczona do ewakuacji nie więcej niż 20 osób, jej szerokość może być zmniejszona do 1,2 m (§ 242 ust. 2). W budynku wszystkie korytarze mają 2,0 m szerokości z lokalnymi przewężeniami do 1,5 m, a w piwnicy 1,8 m; **warunek jest spełniony.**

8. wysokość dróg ewakuacyjnych nie może być mniejsza niż 2,2 m, a wysokość przejścia, drzwi lub lokalnego obniżenia 2 m (§ 242 ust. 3), **warunek jest spełniony.**

9. dopuszczalna długość drogi ewakuacyjnej w przedmiotowym budynku wynosi przy jednym dojściu: 30 m (§ 256 ust. 3). Z najdalszego miejsca, w którym może przebywać człowiek tj. na trzeciej kondygnacji długość dojścia wynosi 59 m, nie została przekroczona o ponad 100% długość drogi ewakuacyjnej.

3.2. Na drogach komunikacji ogólnej, służącym celom ewakuacji (korytarze i klatki schodowe) stosowanie materiałów i wyrobów budowlanych łatwo zapalnych jest zabronione (§258 ust. 2). Posadzki wykonane są z gresu, zaś sufity otynkowane, **warunek jest spełniony**.

3.3. Okładziny sufitów oraz sufity podwieszane należy wykonywać z materiałów niepalnych lub niezapalnych, niekapiących i nieodpadających pod wpływem ognia (§ 262 ust. 1), stropy są otynkowane, **warunek jest spełniony**.

4. System Sygnalizacji Pożaru.

W budynku nie jest wymagane stosowanie systemu sygnalizacji pożarowej z podłączeniem do jednostki straży pożarnej (§ 24 rozporządzenia MSW i A z dnia 07 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. nr 109, poz. 719 z dnia 07 czerwca 2010 r.)). Budynek nie jest wyposażony w taki system.

5. Oświetlenie ewakuacyjne.

Występuje na drogach ewakuacyjnych; **warunek jest spełniony**.

6. Sieć hydrantowa.

Zgodnie z § 18 ust. 1 rozporządzenia MSW i A (Dz. U. nr 109, poz. 719 z dnia 07 czerwca 2010 r.) budynek musi być wyposażony w wewnętrzną wodną instalację przeciwpożarową z hydrantami o przekroju 25 mm i węzami półsztywnymi /na każdej kondygnacji/, **warunek jest spełniony**.

7. Przeciwpożarowy wyłącznik prądu.

W budynku wymagany jest przeciwpożarowy wyłącznik prądu, odcinający dopływ prądu do wszystkich obwodów z wyjątkiem obwodów zasilających oświetlenie ewakuacyjne (§ 183 ust. 2). Przeciwpożarowy wyłącznik prądu umieszczono w przedsionku głównego wejścia do budynku, **warunek jest spełniony**.

8. Przewody i kable wraz z zamocowaniami, stosowane w systemach zasilania i sterowania urządzeniami służącymi ochronie przeciwpożarowej, powinny zapewniać ciągłość dostawy energii elektrycznej w warunkach pożaru przez 30 min, **brak danych**.

9.Schody zewnętrzne do budynku powinny spełniać następujące wymagania:

1.szerokość użytkowa schodów powinna wynosić, co najmniej 1,8 m (§ 68 ust. 1,2,3 rozporządzenia MI z 12.04.2002 r.), natomiast spocznika 1,5 m (§ 68 ust. 1),

2.liczba stopni w jednym biegu schodów nie powinna wynosić więcej niż 10 (§ 69 ust. 3), szerokość stopni powinna wynosić, co najmniej 0,35 m (§ 69 ust. 5), a wysokość stopni 0,17 m (§ 68 ust. 1), biegi i spoczniki schodów powinny być wykonane z materiałów niepalnych i mieć klasę odporności ogniowej, co najmniej R 60 (§ 249 ust. 3 pkt. 1), **warunek jest spełniony.**

10.Urządzenia i przewody wentylacyjne.

10.1.Urządzenia i przewody wentylacyjne w pomieszczeniach na podstawie rozporządzenia MI z 12.04.2002 r. - powinny spełniać m.in. następujące warunki:

1.być wykonane z materiałów niepalnych (§ 267 ust. 1), natomiast palne okładziny przewodów wentylacyjnych mogą być stosowane tylko na ich zewnętrznej powierzchni, w sposób zabezpieczający przed rozprzestrzenianiem się ognia (§ 267 ust. 1),

2.w przewodach wentylacyjnych nie należy prowadzić innych instalacji (§ 268 ust. 1 pkt. 3),

10.2.Na podstawie rozporządzenia MSW i A (Dz. U. nr 109, poz. 719 z dnia 07 czerwca 2010 r.) należy z przewodów wentylacyjnych usuwać zanieczyszczenia, co najmniej raz w roku (§ 30 ust. 2).

11.Drogi dojazdowe

11.1.Na podstawie § 12 ust. 1 rozporządzenia MSW i A (Dz. U. z 2009 r. Nr 124, poz. 1030) do budynku musi być zapewniona droga pożarowa o utwardzonej nawierzchni, umożliwiająca dojazd o każdej porze roku pojazdów ochrony przeciwpożarowej, jako drogę pożarową można uznać dojazd od frontu budynku, **warunek jest spełniony.**

12.Woda do zewnętrznego gaszenia

12.1.Budynek powinien posiadać zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru.

12.2.Wymagana ilość wody dla celów przeciwpożarowych na potrzeby budynku wynosi 20 dm³/s, z co najmniej dwóch hydrantów o średnicy 80 mm (§5 ust. 1 pkt. 2). Średnica nominalna (DN) przewodów wodociągowych, wyrażona w milimetrach, na których zainstalowano zewnętrzne hydranty przeciwpożarowe, powinny wynosić DN 100 (§ 9 ust.6). W wymaganej odległości do 75 m od budynku nie udało się zlokalizować występowania hydranty przeciwpożarowego nadziemnego i podziemnego DN80. Najbliższy znajduje się po drugiej stronie ulicy Parkowej za ogrodzeniem „podczyszczalni ścieków” w odległości 87 m od budynku, drugi przy ul. Parkowej obok Ogródka Jordanowskiego w odległości 170m.

13. Urządzenia piorun ochronne.

13.1. W budynku wyładowanie piorunowe może spowodować następujące skutki:

- a) uszkodzenie instalacji elektrycznej i elektronicznej,
- b) pożar,
- c) szkody materialne,
- d) panikę.

13.2. Projektant urządzenia piorun ochronnego decyduje czy urządzenie to jest potrzebne, czy nie. Jeżeli urządzenie jest potrzebne projektant wybiera odpowiedni poziom ochrony. Jeżeli średnia roczna częstość N_d wyładowań piorunowych jest większa od średniej rocznej częstości N_c wyładowań, które mogą być akceptowane dla rozpatrywanego budynku, to urządzenie piorun ochronne powinno być zainstalowane. W omawianym obiekcie, występuje taka instalacja. **Warunek jest spełniony.**

14. Oznakowanie znakami bezpieczeństwa.

14.1. Zgodnie z § 4 ust. 2 pkt. 4 rozporządzenia MSW i A (Dz. U. nr 109, poz. 719 z dnia 07 czerwca 2010 r.) należy oznakować drogi ewakuacyjne oraz pomieszczenia, w których w myśl przepisów techniczno-budowlanych wymagane są, co najmniej dwa wyjścia ewakuacyjne, w sposób zapewniający dostarczenie informacji niezbędnych do informacji. Znaki powinny odpowiadać Polskiej Normie PN-N-01256-2:1992. Znaki ewakuacyjne występują na drogach komunikacji ogólnej oraz na drzwiach stanowiących wyjścia ewakuacyjne i występujących na drogach ewakuacyjnych, **warunek jest spełniony.**

15. Okresowe kontrole.

15.1. Budynek - zgodnie z art. 62 ust. 1 pkt. 1 lit. c i pkt. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane - powinien być w czasie użytkowania poddawany okresowej kontroli polegającej na sprawdzeniu stanu technicznej sprawności przewodów kominowych (spalinowych i wentylacyjnych), co najmniej raz w roku, natomiast instalacji elektrycznych i piorun ochronnych - co najmniej raz na 5 lat oraz po każdym wyładowaniu piorunowym i naprawie lub rozbudowie.

15.2. Częstotliwość czyszczenia przewodów kominowych - na podstawie § 30 ust. 1 rozporządzenia MSW i A (Dz. U. nr 109, poz. 719 z dnia 07 czerwca 2010 r.) - wynosi, co najmniej:

- a) od palenisk opalanych paliwem stałym - 4 razy w roku,
- b) od palenisk opalanych paliwem płynnym i gazowym - 2 razy w roku,
- c) instalacji wentylacyjnych – 1 raz w roku.

15.3. Kontrolę stanu technicznego instalacji elektrycznych i piorun ochronnych zgodnie z art. 62 ust. 5 Prawa budowlanego - powinny przeprowadzać osoby posiadające kwalifikacje wymagane przy wykonywaniu dozoru lub usług w zakresie naprawy lub konserwacji odpowiednich urządzeń energetycznych.

15.4. Kontrolę stanu technicznego przewodów kominowych zgodnie z art. 62 ust. 6 Prawa budowlanego - powinny przeprowadzać osoby posiadające kwalifikacje mistrza w rzemiośle kominarskim – w odniesieniu do przewodów dymowych oraz grawitacyjnych przewodów spalinowych i wentylacyjnych.

ROZDZIAŁ IV

POŻAR, POTENCJALNE ŹRÓDŁA POWSTANIA POZARU, DROGI JEGO

ROZPRZESTRZENIANIA I ZAGROŻENIA DLA LUDZI

1. Czynniki powodujące zapalenie.

Czynnikiem powodującym zapalenie (źródłem ciepła) jest energia cieplna powstająca w różnych procesach fizycznych i chemicznych. Ciepło, jako źródło zapalenia może występować w postaci:

a) żarówki elektrycznej, której powierzchnia szklanej bańki może osiągnąć temperaturę:

dla żarówki 25 W ok. 80°C,

dla żarówki 100 W ok. 147°C,

dla żarówki 200 W ok. 165°C,

b) żarówki elektrycznej, do której dostęp powietrza został ograniczony;

żarówka 100 W zakryta tkaniną po 1 minutowym włączeniu nagrzewa się do 70°C, po 2 minutach do 103°C, po 5 minutach do 340°C (w tej temperaturze tkanina zaczyna palić się),

c) łuku elektrycznego powstającego podczas zwarć instalacji oświetleniowej, którego temperatura wynosi ok. 6000°C,

d) grzejników elektrycznych z odsłoniętymi elementami grzejnymi osiągającymi temperaturę 700°C - 800°C, a z zakrytymi elementami grzejnymi 450°C - 550°C,

e) niedopałka papierosa, gdzie średnia temperatura żaru papierosa, bez ciągnięcia wynosi 565°C,

f) płomienia zapalki, posiada on temperaturę średnio 800°C,

g) płomienia zapalniczki gazowej, posiada on temperaturę średnio 1300°C.

3. Przyczyny pożarów.

Przyczynami pożarów mogą być:

- zaproszenie ognia przez użytkowników pomieszczeń w wyniku posługiwania się płomieniem zapałki, rozżarzoną papierosem,
- niewłaściwa eksploatacja instalacji elektrycznej, zwłaszcza przeciążenia obwodów, uszkodzenia gniazd wtykowych, wyłączników, opravek, bezpieczników,
- niewłaściwa eksploatacja urządzeń grzewczych,
- podpalenie.

4. Rozwój pożaru.

4.1. Pożar teoretycznie nie może rozprzestrzenić się na sąsiednie budynki z powodu niepalnej konstrukcji ścian zewnętrznych, sąsiadujących bezpośrednio z budynkiem oficyny oraz odległości. Najbliższy budynek (oficyna) znajduje się w odległości 10 m.

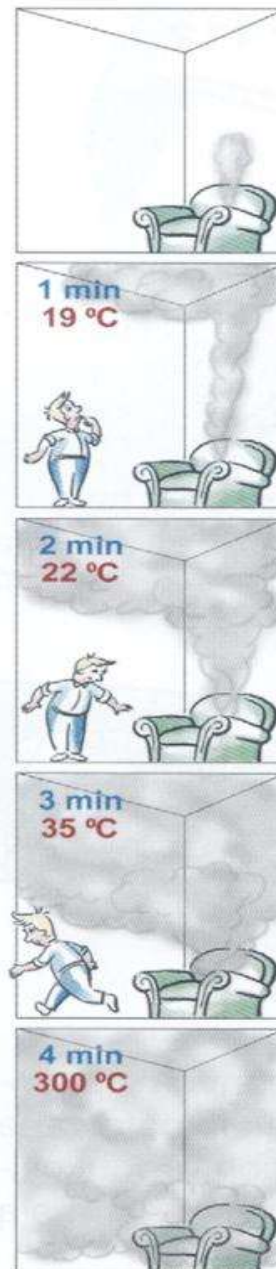
4.2. Orientacyjny czas trwania pożaru w pomieszczeniach nie powinien przekroczyć 60 minut, temperatura pożaru może zbliżyć się do wartości 850°C - 950°C. Oznacza to, że wyposażenie pomieszczeń wykonane z materiałów palnych zostanie całkowicie wypalone aż do postaci popiołu.

4.3. W temperaturze pożaru mogą utracić wytrzymałość statyczną ścianki podziału wewnętrznego. Gwałtowny wzrost temperatury nastąpi w pierwszym kwadransie pożaru – może osiągnąć ona wartość 650°C.

5. Zagrożenie dla życia i zdrowia.

1. Bardzo poważne zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi przebywających w strefie zadymienia stanowi tlenek węgla. Tlenek węgla dostaje się do organizmu w wyniku oddychania. Toksyczne działanie CO polega na wiązaniu się z hemoglobina krwi i tworzeniu karboksyhemoglobiny COHb, która nie jest zdolna do przenoszenia tlenu.

2. Stężenia bezpośrednio niebezpieczne dla życia i zdrowia w przypadku CO zależą od wielkości stężenia w powietrzu oraz od czasu działania tlenku węgla na organizm.

Objawy zatrucia przedstawiają się następująco:

Objawy zatrucia	Stężenie % CO	Czas działania w godzinach	Ilość COHb w %
Lekkie	Poniżej 0,01	poniżej 2	do 10
Średnio ciężkie	0,01	2	20 - 30
Ciężkie	0,025	5	32 - 48
Bardzo ciężkie	0,05	4	40 - 60
Stężenie śmiertelne	0,1 - 1,0	2,5	70 - 90

3. Orientacyjne stężenia CO podczas pożaru budynku wynoszą: parter i piętra 0,1 — 0,2 %, piwnica 0,04 0,65 %. Minimalnie lżejszy od powietrza (gęstość 0,95 kg / m³).

4. Najbardziej narażone na toksyczne działanie CO są te tkanki i narządy, które nie tolerują niedostatku tlenu. Należy do nich ośrodkowy układ nerwowy oraz układ krążenia. W nich najczęściej po wstają zmiany patologiczne po zatruciach CO.

5. Groźny dla zdrowia i życia jest również dwutlenek węgla (CO₂). Cięższy od powietrza, gromadzi się w dolnych częściach niewentylowanych pomieszczeń. Na organizm człowieka działa dusząco. Wdychany w stężeniach poniżej 5 % przez 30 minut powoduje duszności i zaburzenia świadomości oraz drgawki. Stężenie ok. 15 % powoduje śmierć po 30 minutach. Orientacyjne stężenia CO₂ podczas pożaru wahają się w granicach: parter (piętra) 0,1 - 2,5 %, strych 1 - 1,8 %, piwnica 0,1 - 3,5 %. Orientacyjne stężenia tlenu podczas pożaru budynku wynoszą: parter (piętra) 17,7 - 20,7 %, strych 18,6-19 %, piwnica 17 - 19,5%.

6. Dym (wraz z gazami pożarowymi, zwłaszcza CO i CO₂) będzie rozprzestrzeniał się kanałami wentylacyjnymi oraz szczelinami w stolarce drzwiowej i okiennej. Następuje wówczas dodatkowe zagrożenie dla ludzi w postaci ograniczenia widoczności zaledwie do kilkunastu centymetrów.

ROZDZIAŁ V

ZASADY ZAPOBIEGANIA POŻAROM I ROZPRZESTRZENIANIU SIĘ POŻARÓW

1. Zakazy.

1.1. W budynku oraz na terenie do niego przyległym zabronione jest wykonywanie czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnianie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji, a w szczególności § 4 ust. 1 rozporządzenia MSW i A - (Dz. U. nr 109, poz. 719 z dnia 07 czerwca 2010 r.):

a) używanie otwartego ognia, palenie tytoniu poza pomieszczeniem „palarni” i na zewnątrz budynku oraz stosowanie innych czynników mogących zainicjować zapłon występujących materiałów palnych,

b) użytkowanie instalacji, urządzeń i narzędzi w sposób niezgodny z przeznaczeniem lub warunkami określonymi przez producenta albo takich, których stan techniczny może przyczynić się do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzeniania się ognia,

c) użytkowanie elektrycznych urządzeń ogrzewczych ustawionych bezpośrednio na podłożu palnym z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta,

d) przechowywanie materiałów palnych oraz stosowanie elementów wystroju i wyposażenia wewnątrz z materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od: -urządzeń i instalacji, których zewnętrzne powierzchnie mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 100°C , -linii kablowych o napięciu powyżej 1 kV, przewodów uziemiających oraz przewodów odprowadzających instalacji piorun ochronnej oraz czynnych rozdzielnic prądu elektrycznego, elektrycznych przewodów siłowych i siłowych gniazd wtykowych o napięciu powyżej 400 V, i stosowanie na osłony punktów świetlnych materiałów palnych z wyjątkiem materiałów trudno zapalnych i niezapalnych, jeżeli zostaną umieszczone w odległości co najmniej 0,05 m od żarówki,

e) instalowanie opraw oświetleniowych oraz osprzętu instalacji elektrycznych jak wyłączniki, przełączniki, gniazda wtyczkowe, bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem,

f)składowanie materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji lub umieszczanie przedmiotów na tych drogach w sposób zmniejszający szerokość lub wysokość tych dróg poniżej wymaganych wartości tj. 1,4 m szerokości oraz 2,2 m wysokości,

g)zamykanie drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie, uniemożliwianie lub ograniczanie dostępu do:

-gaśnic i hydrantów,

-wyjść ewakuacyjnych,

-wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego.

2.Nakazy.

2.1.Istnieje obowiązek § 4 ust. 2 rozporządzenia MSW i A (Dz. U. nr 109, poz. 719 z dnia 07 czerwca 2010 r.):

a)utrzymywania hydrantów i gaśnic w stanie pełnej sprawności technicznej i funkcjonalnej,

b)umieszczania w widocznych miejscach instrukcji postępowania na wypadek pożaru wraz z wykazem telefonów alarmowych,

c)oznakowania, zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi znaków bezpieczeństwa:

-dróg i wyjść ewakuacyjnych z pomieszczeń, w których wykonano co najmniej 2 wyjścia ewakuacyjne,

-miejsce usytuowania hydrantów i gaśnic,

-miejsce usytuowania przeciwpożarowych wyłączników prądu.

2.2.Obowiązuje zasada zapewnienia bezpiecznego wyjścia prowadzącego bezpośrednio na otwartą przestrzeń albo bezpośrednio lub pośrednio na poziome (korytarze) drogi komunikacji ogólnej § 11 rozporządzenia MSW i A (Dz. U. nr 109, poz. 719 z dnia 07 czerwca 2010 r.)

ROZIAŁ VI

**PODSTAWY PRAWNE, NA PODSTWIE KTÓRYCH SĄ PODDAWANE
 PRZEGLĄDOM TECHNICZNYM I CZYNNOŚCIOM KONSERWACYJNYM
 STOSOWANE W BUDYNKU URZĄDZENIA PRZECIWOŻAROWE I GAŚNICE**

1. Sprzęt gaśniczy.

1. Na podstawie § 32 ust. 1 i ust. 3 pkt. 1 lit. a rozporządzenia MSW i A (Dz. U. nr 109, poz. 719 z dnia 07 czerwca 2010 r.) lokal powinien być wyposażony w podręczny sprzęt gaśniczy. Na każde 100 m² powierzchni przypada jednostka sprzętu o masie środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm³). Biorąc pod uwagę powierzchnię budynku (2264,00 m²) oraz stronę praktyczną, gaśnice powinny występować w następujących miejscach:

Kondygnacja	Pomieszczenie	Gaśnice – stan rzeczywisty	Gaśnice – stan zalecany
PIWNICA	Kotłownia	GS-5xB – 1 szt.	GS-5xB – 1 szt.
	Archiwum	GP-6X ABC – 3 szt.	GP-3X ABC – 2 szt.
	Korytarz	GP-6X ABC – 2 szt.	-
	Schron/Skład	GP-6X ABC – 2 szt.	-
	Magazynek	GP-6X ABC -1 szt.	-
PARTER	Korytarz	GP-6X ABC – 2 szt.	GP-6X ABC – 2 szt.
1 PIĘTRO	Korytarz	GP-6X ABC – 2 szt.	GP-6X ABC – 2 szt.
2 PIĘTRO	Korytarz	GP-6X ABC – 2 szt.	GP-6X ABC – 2 szt.
PODDASZE	Strych	GP-6X ABC – 1 szt.	GP-3X ABC – 1 szt.
		GP-3X ABC – 1 szt.	-
RAZEM /kg środka gaśniczego		98	50

1.2. Przy ustalaniu rodzaju sprzętu gaśniczego należy stosować następujące zasady:

- a) do gaszenia pożarów, w których występuje zjawisko spalania żarowego np. drewna, papieru, tkanin stosuje się gaśnice proszkowe,
- b) do gaszenia pożarów urządzeń elektrycznych pod napięciem i innych materiałów znajdujących się w pobliżu tych urządzeń opałowych stosuje się zamiennie gaśnice śniegowe lub proszkowe.

1.3. Zgodnie z zaleceniami producentów gaśnic należy:

a) przed upływem okresu gwarancji, tj. rok od daty produkcji, gaśnice proszkowe pod stałym ciśnieniem i gaśnice śniegowe oraz agregaty z butlami azotowymi poddać pierwszej okresowej kontroli - wynikiem kontroli może być stwierdzenie konieczności przeprowadzenia naprawy, dokonywać okresowych rewizji zbiorników i przestrzegać warunków technicznych dozoru technicznego,

b) wykonywać przeglądy gaśnic co 12 miesięcy,

c) przestrzegać wymogu, że w zakres przeglądu wchodzi:

- ocena stanu technicznego gaśnic,

- sprawdzenie ciśnienia w gaśnicach pod stałym ciśnieniem (wskazania manometru),

- sprawdzenie stanu napełnienia gazu wyrzutowego w zbiornikach zasilających (pomocniczych, naboji),

- sprawdzenie ciśnienia butli azotowych w agregatach gaśniczych,

- sprawdzenie stanu węży, prądownic, głowic, zaworów,

- sprawdzenie czytelności etykiet

d) przestrzegać wymogu, że w zakres konserwacji wchodzi wymiana uszkodzonych elementów, a także sprawdzenie stanu proszku gaśniczego,

e) przeprowadzać naprawę wtedy, gdy zasadnicze elementy gaśnicze takie jak prądownica, głowice, zawory, węże uległy zniszczeniu (nie dopuszczalne są naprawy zbiorników ciśnieniowych oraz zaworów bezpieczeństwa),

f) przeprowadzać badanie zbiorników przenośnych gaśnic proszkowych z wykładziną antykorozyjną co 5 lat w zakładzie posiadającym uprawnienia Urzędu Dozoru Technicznego,

g) oddać gaśnicę do ponownego ładowania przy stwierdzeniu ubytku masy

ładunku gaśnicy CO₂ o 5% (w stosunku rocznym),

h) w czasie przeglądu gaśnicy śniegowej sprawdzić plomby w gaśnicy, wagę gaśnicy i porównać z wagą wybitą na butli, ponownie zaplombować kółko zaworu z zaworem,

i) oddać gaśnicę śniegową do specjalistycznego zakładu celem legalizacji i załadowania CO₂, jeżeli gaśnica nie ma odpowiedniej masy ładunku lub nie posiada ważnej legalizacji,

j)wymagać od konserwatorów poświadczenia wykonania prac związanych z utrzymaniem gaśnic lub agregatu w stanie gotowości poprzez umieszczenie informacji na etykiecie samoprzylepnej lub w innej formie, która musi zawierać:

- imię i nazwisko konserwatora,
- datę ostatniego badania,
- datę następnego badania.

1.4.Gaśnice powinny być rozmieszczone w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, w szczególności: przy wejściach do budynku, na klatkach schodowych, na korytarzach, w miejscach nienarażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła - § 29 rozporządzenia MSW i A (Dz. U. nr 109, poz. 719 z dnia 07 czerwca 2010 r.). Odległość z każdego miejsca w budynku, w którym może przebywać człowiek, do najbliższej gaśnicy nie powinna być większa niż 30 m (§ 29 ust. 2 pkt. 1). Do gaśnic powinien być zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1 m (§ 29 ust. 2 pkt. 2).

1.5.Gaśnice powinny być oznakowane znakami zgodnie z Polską Normą PN-N-01256-01:1992

2.Sieć hydrantowa.

2.1.Na podstawie § 4 ust. 2 pkt. 1 rozporządzenia MSW i A (Dz. U. nr 109, poz. 719 z dnia 07 czerwca 2010 r. oraz PN-B-02865) sieć hydrantowa należy użytkować i utrzymywać w stanie zgodnym z warunkami technicznymi i wymaganiami ustalonymi przez producenta, w szczególności należy poddawać je okresowym przeglądom i konserwacjom.

2.2.Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne sieci hydrantowych powinny być przeprowadzane w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta, co najmniej 1 raz w roku.

2.3.W ramach przeglądu wewnętrznych sieci hydrantowych należy:

a)poddać próbie ciśnieniowej raz na 5 lat węże stanowiące wyposażenie hydrantów wewnętrznych,

b)przeprowadzić następujące badania:

- ogłędziny zewnętrzne,
- sprawdzenie podłączenia węża,
- sprawdzenie wydajności wodnej,
- sprawdzenie ciśnienia.

2.4. Oględziny zewnętrzne przeprowadza się nieuzbrojonym okiem.

2.5. Sprawdzenie podłączenia węża przeprowadza się podłączając zawór hydrantowy do nasady z łącznikami tłocznymi. Podłączenie wykonuje się za pomocą klucza do łączników.

2.6. Sprawdzenie wydajności wodnej przeprowadza się z użyciem przepływomierza o klasie dokładności co najmniej 2,5 przy całkowicie otwartym zaworze hydrantowym. Wydajność nominalna przy ciśnieniu nominalnym 0,2 MPa mierzonym na zaworze hydrantowym podczas poboru wody hydrantu wewnętrznego 25 wynosi 1,0 dm³/s.

2.7. Hydranty zewnętrzne przeciwpożarowe rozmieszcza się wzdłuż dróg i ulic oraz przy ich skrzyżowaniach, przy zachowaniu odległości:

-od zewnętrznej krawędzi jezdni drogi lub ulicy - do 15 m,

-od chronionego budynku - do 75 m,

-od ściany budynku - co najmniej 5 m (§ 10 ust. 4).

2.10. Wydajność nominalna hydrantu zewnętrznego przeciwpożarowego, przy ciśnieniu nominalnym 0,2 MPa mierzonym na zaworze hydrantowym podczas poboru wody, w zależności od jego średnicy nominalnej (DN), powinna wynosić co najmniej:

-dla hydrantu nadziemnego DN 80 - 10 dm³/s,

-dla hydrantu nadziemnego DN 100 - 15 dm³/s (§10 ust. 6).

2.11. Hydranty zewnętrzne przeciwpożarowe powinny być co najmniej raz w roku poddawane przeglądom i konserwacji przez właściciela sieci wodociągowej (§10 ust. 7).

ROZDZIAŁ VII

ZASADY POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU I INNEGO ZAGROŻENIA

1. Kierowanie przed przybyciem straży pożarnej.

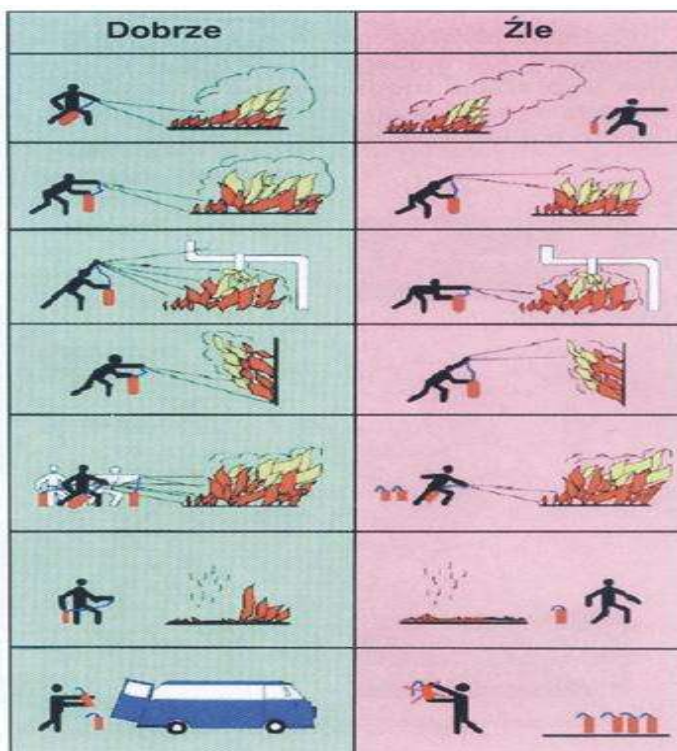
1.1. W razie pożaru osoba, która go zauważy jako pierwsza, obowiązana jest natychmiast zaalarmować wszelkimi dostępnymi środkami inne osoby, zwłaszcza pracowników, straż pożarną oraz kierownictwo. Alarmowanie straży pożarnej i kierownictwa można zlecić innej osobie; natomiast samemu niezwłocznie przystąpić do gaszenia pożaru.

1.2. Do gaszenia pożaru można wykorzystać wszelkie dostępne środki, zwłaszcza gaśnice.

1.3. Osobą uprawnioną do objęcia kierowania działaniem ratowniczym jest właściciel lokalu. Może zdarzyć się, że osoba ta, z różnych powodów nie będzie mogła kierować działaniami ratowniczymi. Wówczas kierownictwo akcją powinien objąć najbardziej energiczny i opanowany pracownik.

1.4. Kierujący akcją ratowniczą powinien zorganizować akcję oraz rozdzielić zadania, a w szczególności zalecić:

- a) zaalarmowanie pracowników,
- b) zaalarmowanie petentów,
- c) zaalarmowanie straży pożarnej (tel. 998),
- d) pozamykać drzwi i okna w pomieszczeniach (ograniczenie dostępu świeżego powietrza dla rozprzestrzeniania się ognia),
- e) dostarczyć sprzęt do gaszenia (gaśnica, rozwinięcie węża pożarniczego od hydrantu wewnętrznego),
- f) wyłączyć prąd elektryczny za pomocą PWP,
- g) zamknąć główny zawór gazu ziemnego,
- h) otworzyć drzwi ewakuacyjne prowadzące na dziedziniec frontowy i parkowy,
- i) zorganizować ewakuację ludzi i sprzętu.

1.5. Opuszczając lokal w przypadku zagrożenia pożarem należy:

- a) nie zastawiać dróg, przejść, dojść i wyjść przedmiotami, które mogłyby utrudniać komunikację i dotarcie ratowników do źródła ognia,
- b) sprawdzić we wszystkich pomieszczeniach czy nie pozostali ludzie (petenci),
- c) zabrać swoje rzeczy osobiste,
- d) kierować się do najbliższego wyjścia zgodnie z kierunkiem wyznaczonym znakami ewakuacyjnymi,
- e) udać się w wyznaczone miejsce ewakuacji tj. pod krótkie skrzydło budynku Urzędu Skarbowego.

Obowiązuje zasada podporządkowania się bez zastrzeżeń poleceniom osoby, która objęła kierownictwo akcją ratowniczą. Wszystkie osoby (pracownicy, petenci) zobowiązane są ściśle wykonywać polecenia osoby kierującej działaniami ratowniczymi.

2. Kierowanie przez dowódcę jednostki straży pożarnej.

2.1. Z chwilą przybycia pierwszej jednostki straży pożarnej dowódca tej jednostki przejmuje kierownictwo działaniami ratowniczo - gaśniczymi. Uprawnienia te wynikają z § 20 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji krajowego systemu ratowniczo - gaśniczego (Dz. U. 2011. Nr 46, poz. 239).

2.2. Dowódca jednostki straży pożarnej powinien otrzymać bez wezwania od osoby kierującej działaniami ratowniczymi następujące informacje:

- a) co się pali,
- b) jaki jest kierunek rozprzestrzeniania się ognia,
- c) czy jest zagrożone życie ludzkie,
- d) które miejsca są szczególnie zagrożone,
- e) które miejsca są najważniejsze dla budynku,
- f) jakie podjął decyzje,
- g) jakie są efekty tych decyzji.

2.3. Obecny na miejscu właściciel lub osoba przez niego upoważniona wchodzi w skład sztabu kierowania i w tym czasie jest podporządkowana dowódcy jednostki straży pożarnej.

2.4. Przybycie jednostki straży pożarnej nie zwalnia pracowników od dalszej pracy w zakresie zwalczania pożaru oraz ewakuacji ludzi i mienia. Czynności te należy wykonywać ściśle w myśl poleceń kierującego akcją ratowniczo - gaśniczą. Jeżeli kierownictwo akcji uzna udział załogi za zbędny, należy usunąć się w takie miejsce, aby nie przeszkadzać straży pożarnej w jej pracy.

2.5. Po zakończeniu akcji muszą zostać przeprowadzone niezbędne prace końcowe. Powinny one obejmować następujące czynności:

- a) dokładną kontrolę miejsca pożaru,
- b) zabezpieczenie pogorzeliska poprzez usunięcie lub zabezpieczenie wszelkich elementów konstrukcyjnych grożących zawaleniem się,
- c) ustalenie warunków użytkowania pomieszczeń nieobjętych pożarem,
- d) zorganizowanie dozoru i obserwacji pogorzeliska przynajmniej przez 24 godziny.

Zakres kompetencji przy realizacji tych czynności ustala dowódca jednostki straży pożarnej.

3. Ewakuacja.

3.1. Zarządzenie ewakuacji osób (petentów, pracowników) powinno nastąpić w przypadku zaistnienia zbiorowego zagrożenia ludzi. Zarządzający ewakuacją odpowiada za skutki swoich decyzji. Powinien on przede wszystkim:

- a) zapoznać się z zaistniałą sytuacją,
- b) zorganizować zespoły ewakuacyjne z wyznaczonych pracowników,
- c) ustalić sposoby współdziałania między zespołami,
- d) nie dopuścić do powstania paniki wśród ludzi,
- e) zapewnić doraźną opieką nad osobami ewakuowanymi,
- f) ustalić miejsce oraz sposób składowania mienia, jak również zabezpieczenia przed osobami postronnymi.

3.2. Ratownictwo ludzi:

a) niezwłocznie powiadomić wszystkich przebywających na terenie ewakuowanego odcinka o charakterze zagrożenia i konieczności przeprowadzenia ewakuacji;

b) kierujący akcją ewakuacyjną wyznacza osoby odpowiedzialne za przebieg ewakuacji, ustala ewentualną potrzebę ewakuacji sprzętu i mienia, określa rodzaj, kolejność i sposoby ewakuowanego mienia,

c) w pierwszej kolejności należy ewakuować osoby z tych pomieszczeń, w których powstał pożar lub które znajdują się na drodze rozprzestrzeniania ognia oraz pomieszczeń, z których wyjście lub dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacji może zostać odcięte przez pożar lub zadymienie; następnie ewakuować osoby zaczynając od kondygnacji zagrożonych przez gazy pożarowe oraz położonych najwyżej; dążyć do tego, by wśród ewakuowanych w pierwszej kolejności były osoby o ograniczonej zdolności poruszania się, natomiast osoby mogące poruszać się bez pomocy powinny zamykać strumień ruchu,

d) w czasie ewakuacji strumienie ludzi należy kierować na poziome drogi ewakuacyjne (korytarze) a potem, zgodnie z kierunkami określonymi przez znaki ewakuacyjne na klatkę schodową i do wyjść poza obszar zagrożony pożarem lub na zewnątrz budynku; koncentracja osób ewakuowanych odbywa się pod krótkim bokiem budynku Urzędu Skarbowego,

e) osoby z ograniczoną zdolnością poruszania się ewakuować przy wykorzystaniu wózków lub przenosić na rękach,

f) o blokadzie dróg ewakuacyjnych niezwłocznie powiadomić dostępnymi środkami (bezpośrednio, telefonicznie, przy pomocy osób znajdujących się poza odciętą strefą itp.) kierującego akcją ewakuacyjną; ludzi znajdujących się w strefie zagrożenia i odciętych od wyjścia, należy zebrać w pomieszczeniu najbardziej oddalonym od źródła pożaru i w miarę możliwości ewakuować z zewnątrz używając sprzętu ratowniczego przybyłych jednostek państwowej straży pożarnej lub innych jednostek ratowniczych,

g) przy silnym zadymieniu dróg ewakuacyjnych poruszać się w pozycji pochylonej i (ze względu na mniejsze zadymienie w dolnych partiach pomieszczeń i korytarzy) trzymać głowę jak najniżej; usta i drogi oddechowe, o ile to możliwe, zasłaniać chustką zmoczoną w wodzie - sposób ten ułatwia oddychanie; podczas ruchu przez mocno zadymione odcinki dróg ewakuacyjnych poruszać się wzdłuż ścian, aby nie stracić orientacji co do kierunku ruchu,

h) ewakuacji mienia nie wolno prowadzić kosztem zdrowia ludzi; ewakuację mienia rozpocząć od najcenniejszych urządzeń, dokumentacji i przedmiotów; do demontażu i ewakuacji mienia wykorzystywać wszystkie nadające się do tego celu fizycznie sprawne osoby,

i) po zakończeniu ewakuacji (po opuszczeniu budynku lub zagrożonej strefy) opiekun danej grupy osób udaje się z grupą w miejsce ewakuacji oraz zobowiązany jest do sprawdzenia czy wszyscy ludzie opuścili poszczególne pomieszczenia; w przypadku podejrzenia, że ktoś został w zagrożonej strefie, natychmiast zgłosić ten fakt jednostkom ratowniczym przybyłym na miejsce akcji i przeprowadzić ponowne sprawdzenie pomieszczeń budynku,

ROZDZIAŁ VIII

ZASADY I SPOSÓB ZAZNAJAMIANIA UŻYTKOWNIKÓW BUDYNKU Z TREŚCIĄ INSTRUKCJI ORAZ PRZEPISAMI PRZECIWPÓŻAROWYMI

1. Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt. 4 lit. a ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej właściciel, zarządca lub użytkownik budynku, obiektu lub terenu jest zobowiązany do zaznajomienia pracowników z przepisami przeciwpożarowymi.

2. Pracowników obiektu należy zapoznać z treścią niniejszej „instrukcji”. Należy to przeprowadzić w formie pogadanki z praktycznym pokazem użycia gaśnic i hydrantu wewnętrznego.

3. Czas trwania takiego szkolenia nie powinien przekraczać 2 godzin lekcyjnych.

Załącznik nr 1

TERMINARZ PRAC MAJĄCYCH WPLYW NA ZABEZPIECZENIE POŻAROWE OBIEKTU

Lp.	Rodzaj prac	Termin	Podstawa prawna
1	2	3	4
1	Przegląd techniczny i czynności konserwacyjne gaśnic: -gaśnica proszkowa -gaśnica śniegowa	Nie rzadziej niż 1 raz w roku	Rozporządzenie MSW i A z dnia 07 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony ppoż. budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. nr 109, poz. 719)
2	Konserwacja instalacji elektrycznej: -pomiar rezystancji izolacji przewodów, -skuteczność ochrony przeciwporażeniowej, -skuteczność uziomów. Konserwacja instalacji piorunochronowej	Co najmniej 1 raz na 5 lat	ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. “Prawo budowlane”
3	Aktualizacja “Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego obiektu”	Co 2 lata lub częściej w razie potrzeby	Rozporządzenie MSW i A z dnia 07 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony ppoż. budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. nr 109, poz. 719)
4	Przegląd przewodów spalinowych	2 razy do roku	
5	Przegląd przewodów wentylacyjnych	Co najmniej 1 raz do roku	
6	Przegląd wewnętrznej instalacji wodnej przeciwpożarowej	1 raz do roku	
7	Sprawdzenie węży stanowiących wyposażenie szafek hydrantowych	1 raz na 5 lat	
8	Przeprowadzenie próbnej ewakuacji ludzi	Co najmniej 1 raz na dwa lata	
9	Konserwacja instalacji oświetlenia awaryjnego – ewakuacyjnego	Co najmniej 1 raz do roku	
10	Przegląd PWP (przeciwpożarowy wyłącznik prądu)	Co najmniej 1 raz do roku	

Załącznik nr 2

Sposób wdrożenia „Instrukcji”	Data	Imię i nazwisko	Podpis	Uwagi

Załącznik nr 3

- rzut poziomy piwnicy,

Załącznik nr 4

- rzut poziomy parteru,

Załącznik nr 5

- rzut poziomy 1 piętra,

Załącznik nr 6

- rzut poziomy 2 piętra,

Załącznik nr 7

- plan sytuacyjny terenu.

Załączniki nr 3,4,5,6 i 7 powinny być wywieszane na odpowiedniej kondygnacji w widocznym miejscu np. na korytarzu obok hydrantu.

Załącznik nr 8

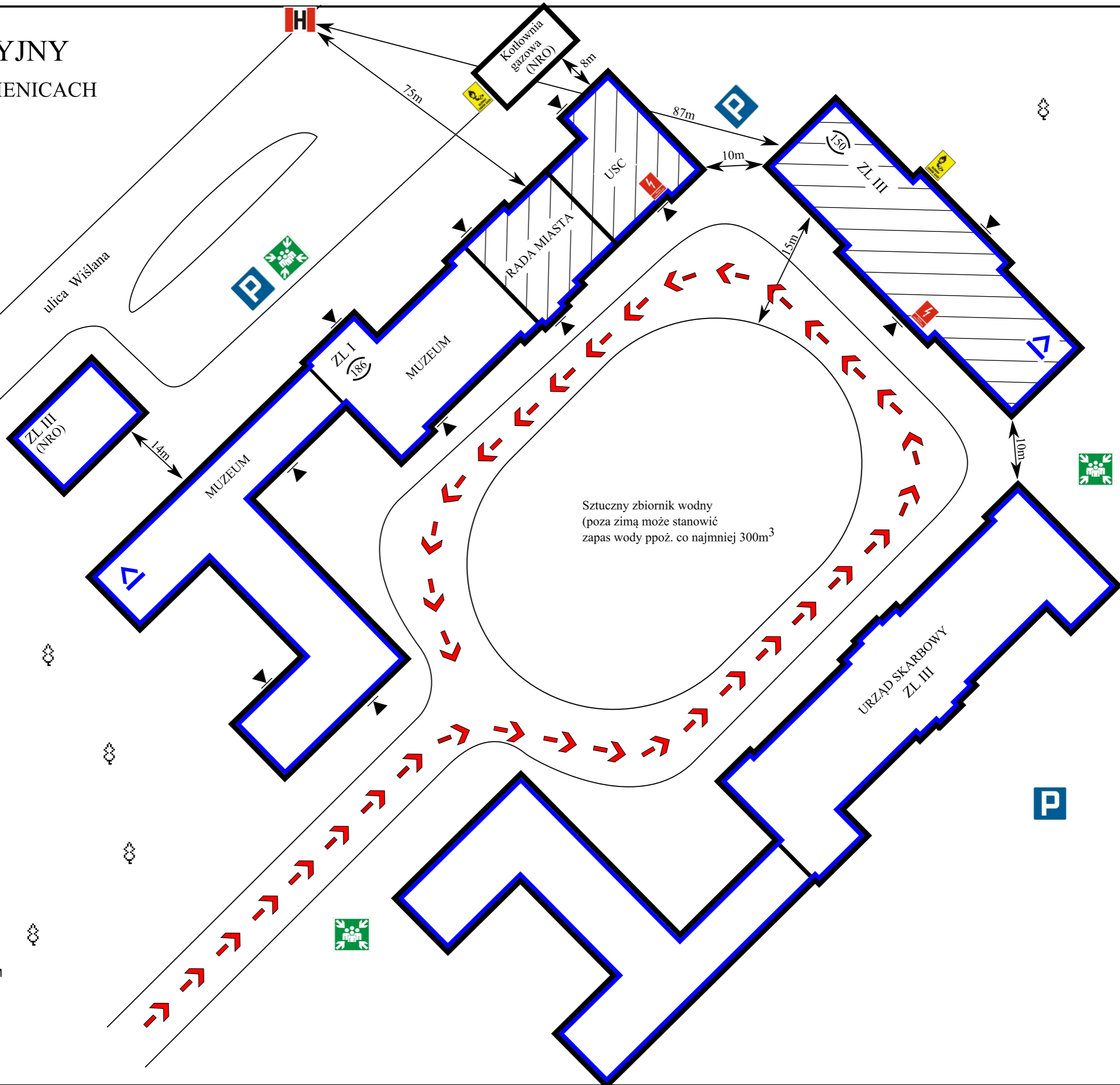
- płyta CD-ROM

PLAN SYTUACYJNY

URZĄD MIEJSKI W KOZIENICACH

PAŁAC
4 kondygnacje nadziemne
piwnica
wysokość 14,25m
1 strefa pożarowa - 2263m²
ZL III

OFICYNA
1 kondygnacja
powierzchnia 313m²
1 strefa pożarowa - 1415m²
ZL I

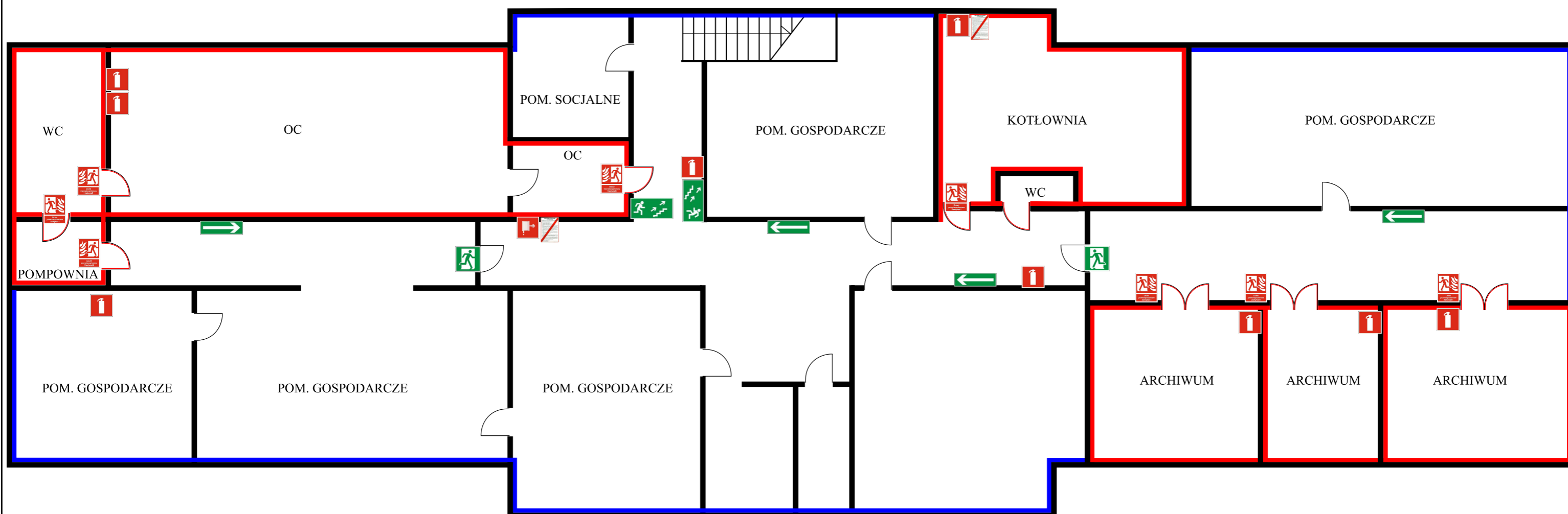
LEGENDA

- Ilość osób
- Wejście do budynku
- Główny wyłącznik ppoż.
- Hydrant zewnętrzny DN 80
- Główny zawór gazu
- Miejsce ewakuacji ludzi z USC i RM oraz miejsce ewakuacji ludzi z UM
- Droga pożarowa
- Nie palne
- Parking

URZĄD MIEJSKI W KOZIENICACH

"PAŁAC"

RZUT PIWNIC
powierzchnia 489,9m²

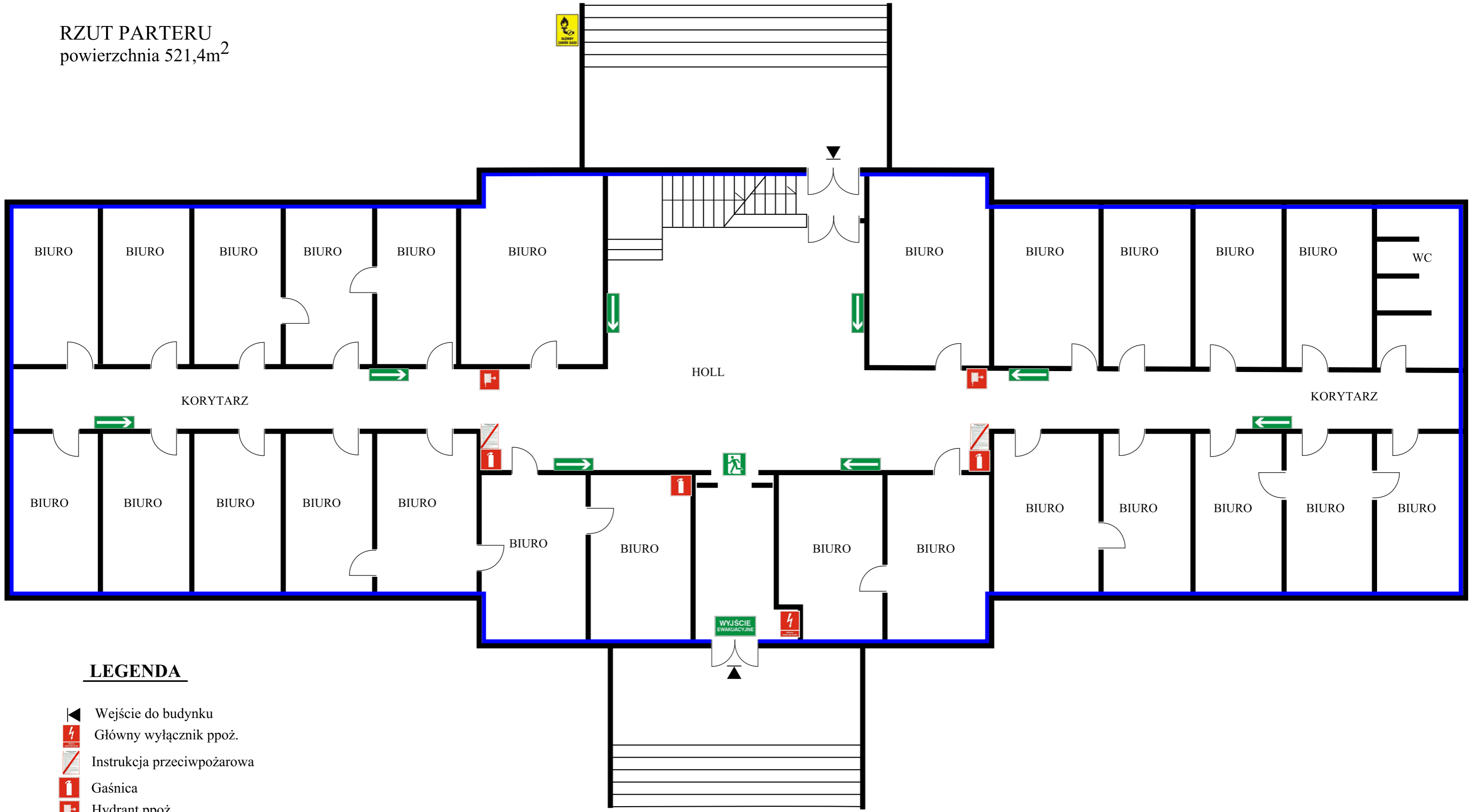

LEGENDA

	Instrukcja przeciwpożarowa		Drzwi ewakuacyjne
	Gaśnica		Kierunek drogi ewakuacyjnej
	Hydrant wewnętrzny		Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej schodami w górę
	Drzwi p.poż. zamykać		Nie palne
	Drzwi ppoż.		Ściana oddzielenia ppoż.

URZĄD MIEJSKI W KOZIENICACH "PAŁAC"

RZUT PARTERU
powierzchnia 521,4m²

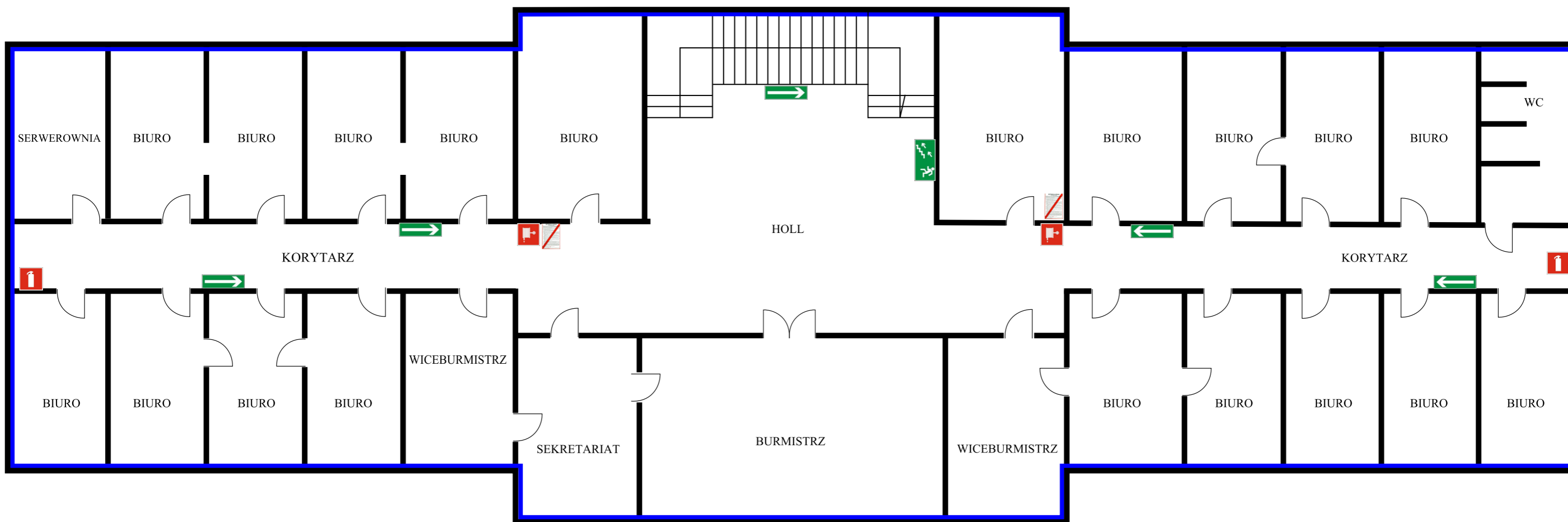
LEGENDA

- Wejście do budynku
- Główny wyłącznik ppoż.
- Instrukcja przeciwpożarowa
- Gaśnica
- Hydrant ppoż.
- Drzwi ewakuacyjne
- Kierunek drogi ewakuacyjnej
- Wyjście ewakuacyjne
- Główny zawór gazu

URZĄD MIEJSKI W KOZIENICACH "PAŁAC"

Załącznik Nr 5

RZUT I PIĘTRA
powierzchnia 563,3m²

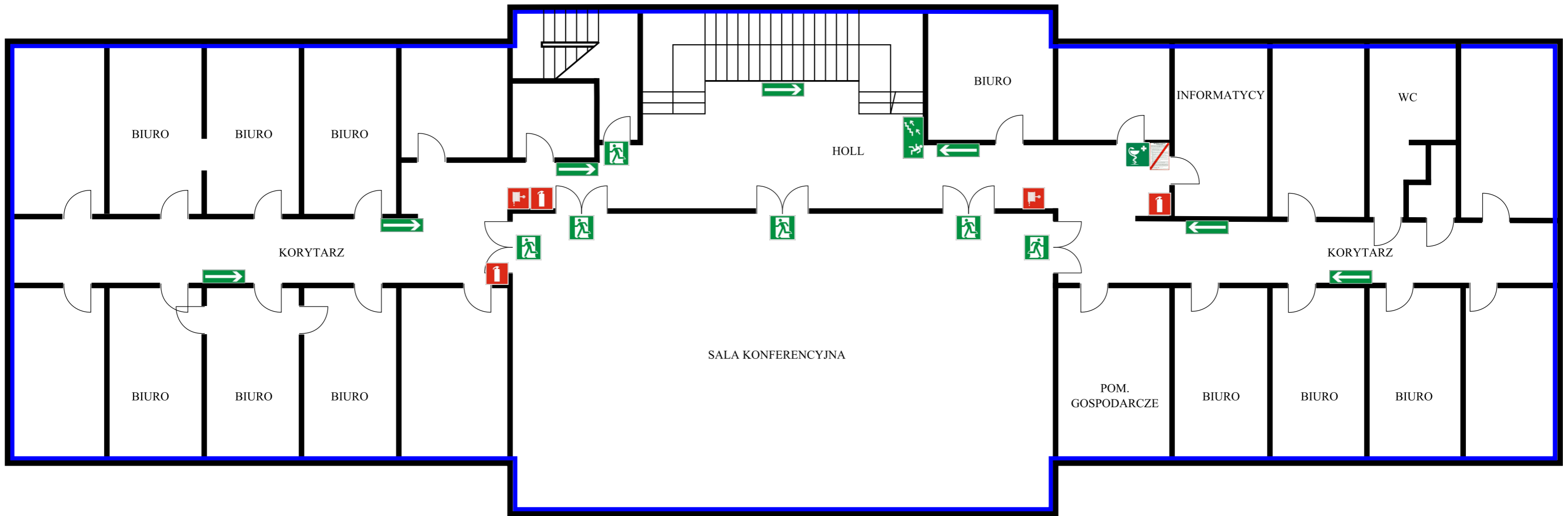
LEGENDA

- Instrukcja przeciwpożarowa
- Gaśnica
- Hydrant ppoż.
- Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej schodami w dół
- Kierunek drogi ewakuacyjnej

URZĄD MIEJSKI W KOZIENICACH "PAŁAC"

Załącznik Nr 6

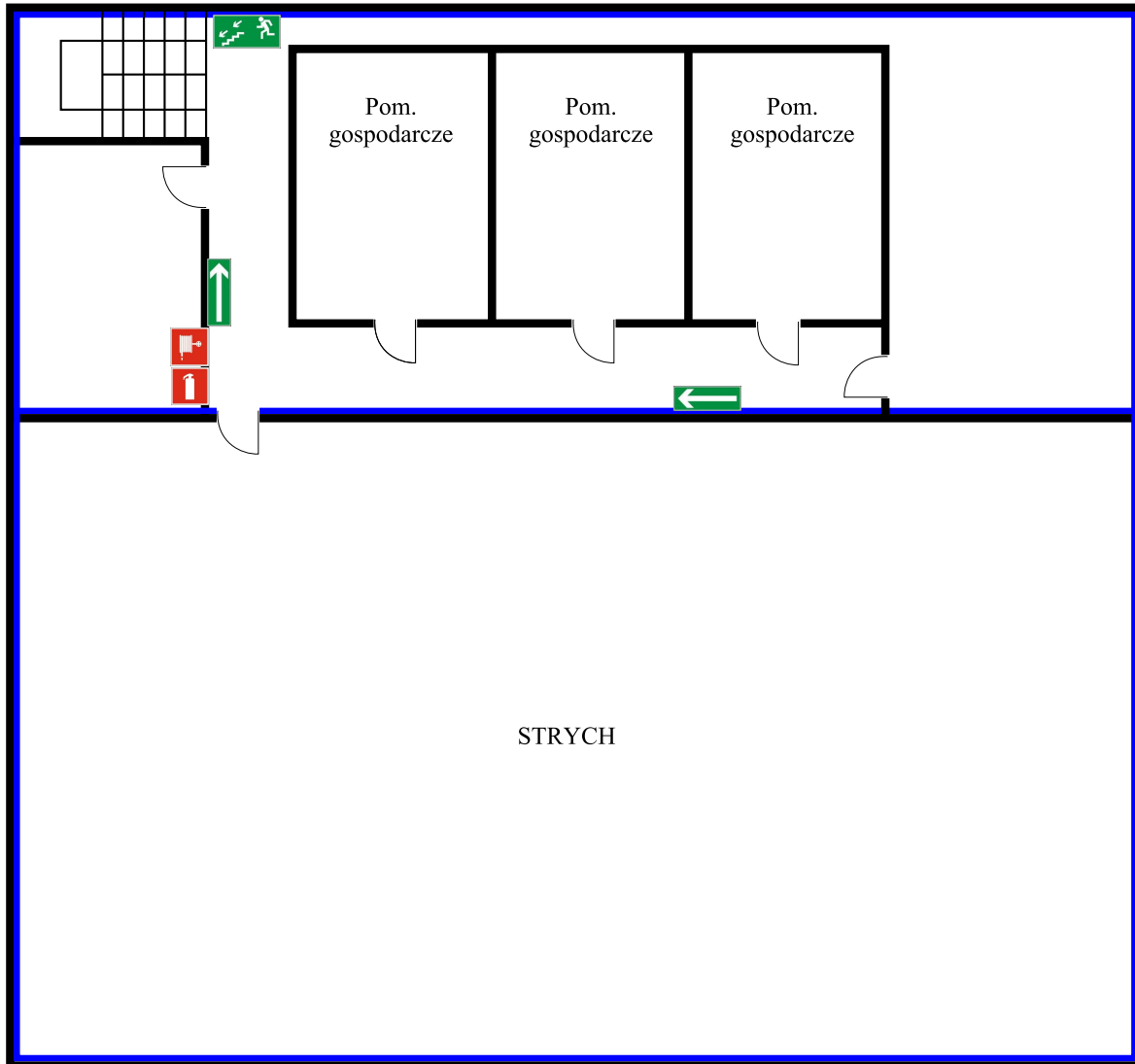
RZUT II PIĘTRA
powierzchnia 469,1m²

LEGENDA

- Instrukcja przeciwpożarowa
- Gaśnica
- Hydrant ppoż.
- Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej schodami w dół
- Kierunek drogi ewakuacyjnej
- Drzwi ewakuacyjne
- Apteczka pierwszej pomocy

RZUT PODDASZA
Powierzchnia 44,4m²

LEGENDA

- Kierunek drogi ewakuacyjnej
- Gaśnica
- Hydrant wewnętrzny